

Syvende Aargang.
No. 190.

Fredag d. 27 Septbr.
1833.

KØBENHAVNSPOSTEN

Udgiven af A. P. Liunge.

Trykt i det Poppiske Officin.

Dette Blad forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten, saavel i Danmark, som i Hertugdømmerne.

Et Par Ord

til Københavnspostens Læsere.

Et lille g har i Københavnspostens No. 187 og 188 vævet 8 til 9 Spalter fulde om en Sag, hvorfra enhver Linie beviser, at han i alle Henseender er "ganske og aldeles incompetenter" til herom at have den ringeste Stemme; men, som det selv siger, det var kun "i Forbigaaende." Enhver indseer, at jeg ikke kan svare paa forbigaaende Bæv.

Men naar Anonymus ved en feig og undersundig Insinuation, der netop redder ham fra Retfærdighedens Hænder, vil beskyde mig for Plagiat, og det af et Værk, jeg selv har recenseret, bør jeg tilintetgiøre de mulige Virkningser af lille g's Dumhed. — Som Lærer i Engelsk ved den Kongelige militaire Højskole, har jeg i Sommeren 1831 udarbejdet, og Højskolen ladet trykke en "Ledetraad ved Forretningerne over det engelske Sprog ved Højskolen", der indeholder de samme Regler om shall og will som tillægget til den af mig nylig udgivne engelske Grammatik, og som lille g beskylder mig for at have staalet af Rask's Grammatik, der udkom i Slutningen af 1832; atsaal halvandet År efter at jeg første Gang havde fremført disse Regler. At lille g's taabelige Beskyldning for Plagiat ikke kan falde tilbage paa vor berømte Rask, ses af den store Uoverensstemmelse i dennes og min Fremstilling af de omtalte Regler; desuden er det høist rimeligt, at Rask aldrig har sette mit Arbeide, der blot er trykt som Manuscript for Højskolens Elever. Et Exemplar heraf

er nedlagt hos Københavnspostens Redacteur til Esterhøj for Enhver, der kunde have nogen Tvivl i denne Henseende, endog for den stakkels Anonymus, som heraf vil kunne beskrive, at han gør bedst i ikke at navngive sig, da han ellers vilde blive bekjent for en Usandhed mere.

I Øvrigt tillader min Tid mig ikke, at indlade mig i Pennefejder af denne Natur, hverken med et lille g eller et stort H, som for mig gjerne maae beholde det sidste Ord. Carl Mariboe.

Mere om det juridiske Studium ved Københavns Universitet.

Efterat Artiklen i Københavnsposten No. 168 til 179 var nedstrevet og tilbeels indsfort, have vi set en Afhandling over samme Materie i Bibliothek for dansk Lovkundighed for Tid d. 2. A. af Dr. Cancellist og Notarius ved det juridiske Facultet Algreen-Ussing.

Det er ikke for at sige denne Forfatter nogen flau Compliment om at han har "afhulpet et stort Savn i Lit- teraturen", at vi anerkjende de Fortjenester, han har indlagt sig ved sin Afhandling, men alene fordi vi befrygte, at jo sundere og interessantere, jo mere treffende og jo sandere hans Bemærkninger ere i mange Henseender, des lettere vil det Urigtige, som vi formene der findes deri, skjules for de Manges Dine, der desværre altfor oversladisk domme om de vigtigste Materier, og da vi vide, at vi have med

den ene Examens praktisk, ville vi undersøge lidt nodere, hvad det kan være der, forårsager, at de juridiske Professorer ikke kunne finde virkelige Dokumenter, og ville vi maaßke da finde Bestyrkelse for vor Mening, at de Studerende i Professorernes Skoler aldrig ville erholde praktisk Øvelse, og at den eneste Maade at bibringe dem den paa, er, ikke at admittere dem til Examens forend de i Embedsmænds eller Prokuratorers Contoirer have havt Lejlighed til at se saa forunderlig en Ting, som et virkligt Dokument.

Vi kunne ikke søge Grunden dertil deri, at Professorerne ere saa fordybede i sand videnstabelige Betragtninger, at de ikke have Tid til at søge efter virkelige Dokumenter; vi høre lidet eller intet fra dem; vi erholde intet System, ingen Lærebøger i de specielle Discipliner, Forelæsningerne over disse ere mindre fuldkomne, og om vi end høst og her finde en Afhandling om fremmede eller gamle Love, eller hvori det paa en Snees Pagina bevises, at man ikke kan twinge sin Medeier mod sin Willie til at sælge sin Andel, og paa en Snees følgende Pagina, at man kan twinge ham dertil; at Auction (hvorom de have ligesaa dunkle Begreber, som om virkelige Dokumenter) er et simpelt og sikkert Middel til at udfinde en Ejendoms sande virkelige og absolute Værdie, og at Fogder kunne standse Embedsmænd i deres Functioner, saa indeholde vores juridiske Skrifter dog kun lidet andet, end Udvælg af Domme og Decisioner, som Professorerne ikke have afsagt, og ved hvis Kundgjørelse de ei kunne spilde megen Tid. Vi kunne ikke søge Grunden ondskeds end deri, at Professorerne ere saa ubekendte med virkelige Dokumenter (med Undtagelse maaßke af Kongelige Obligationer og Slutsedler paa Kassebonner og Sukker), at de ei vide at finde rede i dem, at de ei finde sand Videnskabelighed i dem, at de ei kjende Begyndelsen fra Enden, og at det derfor er ligesaa for nærmest at tale til en Professor i Lovkyndigheden om virkelige Dokumenter, som at byde en Mand, der udgiver sig for at være lærde, og om hvem det er befjendt, at han ikke forstaaer Hebraisk, en Genesis at læse, og da kunne vi forklare os, at Recensenten i Maanedskriften *) i sit blinde Raserie stak feil af Hr. Elberling, der havde pirret ved Professorerne, og stak sig selv, og sine Colleger; men da synes det og klart, at det er absolut nødvendigt, at Overformynderiet burde fratas dem.

Vi ville ikke opholde os ved Inconsequenter i denne ellers saa udmarkede Afhandling, saasom Beklagelser over

*) Vi see med Forbauselse, at Notarius ved det juridiske Facultet, S. 627, ytrer, at han har Grund til at antage, at Recensenten staaer be Torhold, hvorom her tales, nærmere end de fleste andre.

Udenadslæsning, medens man raader de Studerende at lære Lovsteder ordret udenad, og over at saa mange studere, hvilket jo vilde være godt, forudsat at de lærte noget ved at studere, og Undervisningen ikke fra den første Begyndelse var lagt an paa at qvæle al Selvtænksomhed hos dem, især da man jo saa dog har nogle at vælge imellem og ikke er bunden til de complete og leitede Før, som Universitetet sender, rigelig udstyrede med bedste Charakter og nydelige Atester, ind i Contoirerne; eiheller ville vi opholde os ved, at Fors. antager offentlige Forelæsninger for aldeles unsydendige, sjældent vi jo i saa Fald neppe vilde erholde de belovede Lærebøger i de specielle Discipliner, og endnu mindre det forsynede almindelige System, men vi ville alene gjentage vor Formening, at der til at danne en practisk Jurist hører 3de Requisiter, og at deriblandt ei findes Huusflid, hvor gavnlig denne end er, og hvormeget den end savnes, thi "lader os dog bare ikke holde Publikum for Nar, men hellere fige Tinget som den virkelig er", det er Praxis der mangler vores Lovkyndige, og lader os da alle raabe som een Mand: Praxis! Praxis! og efter Praxis! indtil man hører vores Skrig.

Nyheds-post.

København den 27de Septbr. 1833. — De med Corvetten Galathea fra Civorno hidbragte Thorvaldsenske Arbeider og øvrige Kunstsager ere, ifolge en Ned. velvilligen meddeelt Fortegnelse, følgende: Statuer i Marmor: Christus (til Metropolitankirken); Daabens Engel (Øsbefond); Mars og Amor (colossal Gruppe); Merkur; En Øsbefond; Den knælende Ganymed (2 Exemplarer); Den staande Ganymed (2 Expl.) Basrelieffer i Marmor: Jesu Daab og Nadverens Indstiftelse (modelerede i København i 1819 og 20 og bestemte til Metropolitankirken); 19 Stykker af Friesen: Alexanders Triumphindtog i Babylon (bestemt til Christiansborg Slot); Nesus og Dejanira; Jupiter og Nemesis, Esculap og Hygæa, Herkules og Hebe og Minerva og Prometheus (en Gjentagelse af de 4 runde Basrelieffer, der findes paa Christiansborgs Slots Façade); Basrelieffet Gratierne; Musernes Dands paa Helikon; Monument over Baroness Schubart; Natten og Dagen. Byster i Marmor, 6 i Tallet. — Af Arbeider, som ikke ere udførte i Marmor, foresindes følgende: Johannes den Døber, der prædiker i Ørkenen, Fronton til Metropolitankirken (terra cotta); En anden Fronton (i do.); Basreliefferne: Tobias; Anatæon og Amor; En Hyd-

inde med en Amorin-Nede; Amor med Løven; Amor kæsser en Hund; Amor filerer et Næt for at fange Psyche; Jupiter dicerer Amor Love; Symon og Amor; En gammel Satyr læser en ung Faun at blæse Fløjte; Ganymed og Amor spille Tærninger; Amor beder Jupiter og Juno om at Nosens maa være den fløjtnæste blandt Blomsterne; Gratiernes der have sangen Amor; samt 5 andre ubenævnte Basrelieffer; Gruppen: Achilles og Penthesilea; 8 Buste i Gibs; Hesten til Poniatowskys Monument, i Gibs; Statue i Gibs af H. S. K. H. Prinsesse Caroline Amalia; 14 Figurer i Gibs (Gjentagelse af Frontonen til Metropolitankirken); et betydeligt Antal Antikker og Afstøbninger efter Antikker; og 4 store Gibsafstøbninger fra Museet i Neapel til det Kongl. Kunstabademie. Endelig har Corvetten tillige hibbragt et Par Kasser med Malerier af danske Kunstnere i Rom (Blund, Küchler o. fl.)

— Dehleßschlägers "Prometheus", Juni og Juli 1833, har i disse Dage forladt Pressen. Juniheftet indeholder Dehleßschlägers dramatiske Eventyr "Rübezahl", og Julihæftet Fortsættelsen af Digterens æstetiske Forelæsninger; nævnligen om Musiken, de af de fløjtnæste frie Kunster afledte nytte Kunster og den mimiske Kunst; Fortsættelse af Hr. Prof. Wilsters Oversættelse af Iliadens 21de Sang: Kamphen mellem Achilles og Flodguden Xanthos; og twende Digte, af en unabngiven, med Bogstavmæret B, betegnet Forsatter: "Tonernes Oprindelse" og "Kalkgruberne i Fapo."

— "The Athenæum" annoncerer, at den især ved sit "modern Greece", sine "vespers of Palermo", — som ihenseende til Opsindelse, Interesse og Charakteertegning endog skal forfunkle Delavignes Behandling af samme Emne — sine lyriske Digte og sine heldige Oversættelser af Camoens, Lope de Vega, Tasso, Gessner og Chaulieu berømte Skribentinde, Mrs. Felicia Hemans, i denne Tid arbeider paa et nyt Værk: "Studies of the German Poets", som vil komme til at bestaae af oversatte Scener og lyriske Poesier af Gôthe, Schiller, Tieck og Dehleßschläger, med Bemærkninger angaaende disse Digteres forskellige Charakterer.

— Til Hamborg ventes i løbet af næste Maaned et engelsk Skuespillerfæstebab, som er engageret af en Hr. Bartham Livius til at gjøre en Kunstreise i Thyskland. Blandt Medlemmerne nævnes Miss Ellen Tree og Hr. F. Binning, Williams, Sheridan Knowles (ogsaa fordeleagtig bekjendt som dramatisk Digter, især ved sine twende Dramater: "The Hunchback" og "The Wife", af hvilke det sidste er oversat paa Dansk og i Winter kan ventes opført paa vor Scene), Wallace og Chapman. Den Sidstnævnte skal fungere som Theaterdirecteur.

Tids-Anekdoter og -Miscellanea.— En Person, der i Frankrig, under Titel af Hertug af Normandiet, udgav sig for Ludvig XVII., er sat fast. — En ung fransk Literatur, Noel Parfait, er, for et republikansk Digt: "En fløj Dags Morgentsø", som indeholder Fornærmelser mod Kongens Person og Opfordring til Hæd og Foragt imod Negjeringen, dømt til 5 Aars Fængsel og en Mult af 500 Fr. — Fra Wien meldes, under 12te ds., at Hertuginden af Berry var paa Vejen til Prag og ventedes det d. 12te eller 13de; Hr. de Montbel var sendt hende imode, for i Carl X's Navn at bevæge hende til at vende om igjen til Neapel; men hun har ikke villet ladet sig sige, og påstaar selv at ville tale med sin Familie. — Storherren skal have den Plan at forsøge sin Hær, og han anlægger en stor Geværfabrik; man mener, at han bereder sig paa en gunstig Lejlighed til at tage Hævn over Mehemed Ali (?) — England vedbliver, hedder det, alt mere og mere at fuldstændiggøre den Etablissementslinie, som det søger at drage over den hele Jordklode. Det har bemægt sig Malouinerne paa Østkysten af Sydamerika, for der at vinde en Station for sine Krigsskibe og en Havn for sin Handel, og det lader nu Den Ascension, paa Vestkysten af Afrika, besætte. — Fra Frankfurt meldes under 20de ds., at den bekjendte Saphir i München er blevet underkastet 6 Ugers Arrest, "paa Grund af tidligere literaire Differentier i Berlin, med Hensyn paa Demoiselle Sontag" (!)

Færdigt fra Trykkeriet Fredag Aften Kl. 8½.